

γαζέτα με άλατι και πιπέρι

πούν έντρούφημα σπουδαίον κάθε φίνου χασομέρη.

Πρώτη πρώτη έφημερίδα — πού ήβγε μέσα στην πατρίδα

ΕΤΟΣ Δ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 22 Σεπτεμβρίου 1912

ΑΡΙΘΜΟΣ 139

Είμαι χωρίς συνέταιρο
 μόνος δηλαδή
 και σας το λέγω παστρικά
 σαν παστρικό παιδί,
 να στέλνετε στα χέρια μου
 τας φίλας συνδρομάς σας
 για να μη γένη σκοτωμός
 και βρήτε το μπελλά σας

Αν ρωτάς για συνδρομές,
 ίδιες μένουν οι τιμές.
 Πέντε κάρτα μες το Καστρο
 κ' έξη κάρτα μες το Κράτος
 κ' ο πηγάς, παιδιά, γερός,
 και πρό πάντων πεσιγάτος.

Σάββατο φαινόμεστε και ξερογλυφόμεστε

Ρεκλάμες πέρνουμε ξανά γιατί τα φέραμε στενά

Ανάλογα της δόξης μας γραφεία δεν εύρηκαμε και κάτσαμε στού Μανωλιού και οικονομηθήκαμε.

Έτος τέταρτον μετρούμε και άερα κοπανούμε.

ΦΟΛΕΣ

Ο κόσμος είναι ανάστατος με τας πολεμιάς παρασκευάς, τας έπιστρατεύσεις και τα τελεσίγραφα. Άλληλοσπαραγμός επίκειται. Η Έλλάς, η Βουλγαρία, η Σερβία και το Μαυροβούνιον κατά της Τουρκίας. Η Ρουμανία κατά της Βουλγαρίας. Η Ρωσία κατά της Ρουμανίας, και ο Νεκροκέφαλος κατά της στοιχειώδους λογικής και της παιδαγωγικής ψυχολογίας. Εάν ο κύριος Δαβίδ, νομίζει ότι υπαινικτόμεθα αυτόν, άς αναθέση εις τον κ. Φιλοδικίδη να μάς έναξην έπισήμως.

Θά έρωτήσετε τώρα ποία σχέσις ήπάσχει μετ'έν Νεκροκεφάλου άφ' ένδς και πολέμου άφ' έτέρου. Ποία σχέσις; — Η έξης: Ο πόλεμος είναι καταστροφή διά τον κόσμον, ο δέ Νεκροκέφαλος είναι όλεθρος διά την Σχολήν — όχι ο Δαβίδ, ο νεκροκέφαλος. Είς την ανάγνωσιν των γραμμών τούτων ή Σεβαστή Έφορία θά σήση τό γιακά της, ή Μητρόπολις θά διαρρήξη τα ήμάτά της, ο δέ Αρχιμανδαρίνος θά τήλη τους έαυτου μύστικας. Νομίζομεν ότι όλα αυτά έχουν κάποιαν σχέσιν με τον πόλεμον.

Ο πόλεμος και το τελεσίγραφο, πρό πάντων τα τελεσίγραφα. Την σημασίαν των την έννοεις όταν είσαι ποντικός κατά τας τελευταίας ταύτας ήμέρας, όταν είσαι μαθητής

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Μ. ΜΠΙΝΟΣ

ΜΗΤΡΟΘΕΝ ΕΚ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΑΛΑΜΑΝΕΛΛΗ

Έν' άγγελούδι φεύγοντας
 της Γης τή μαύρη σφαίρα
 επέταξε γοργόφτερο
 προς το γλαυκόν αϊθέρα.
 Μην κλαίτε και χαλάσετε
 τα χρυσονείρατά του.....
 Δέν ήταν ή πατρίδα του
 στον κόσμον έδώ κάτω.

και εξετάησαι υπό του «δακτύλου έχει σχήμα μέλαν!».
Βίαν ήσαι κτωχός και θέλεις να πᾶς τὸ κοριτσιάκι σου εἰς
τὴν κυρ. Τιμποκτοῦ. — Ἐάνη ἀνωτέρα γλώσσα, ὡς γλώσσα
τῆς διπλωματίας, εἶναι λιγάκι σκοτεινὴ, λάβετε ὑπομονὴν
καὶ θά διαλευκανθῇ μετ' ὀλίγον ὡς ὁ ἥλιος.

Ἡ εἰρήνη εἰς τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα φαίνεται ἐντε-
λῶς ἰδύνατος.

Αἱ πομπώδεις ἀπειλαὶ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἐ-
φούσκωσαν πλέον τὴν Τουρκίαν. Διαδίδεται ὅτι τὸ ἴδιο ἔκα-
μαν εἰς κάποιαν Διευθύντριαν κάποιου Νοσοκομείου κάποι-
οι ταγοὶ (:) κάποιος Κοινότητος. Ἡ διπλωματία μᾶς εἶται
μᾶζι πολλὰς ἐκπλήξεις καὶ ἀποκαλύψεις εἰς τὸ μέλλον, ἀν
καὶ πρὸς τὸ παρὸν τὰ πράγματα συγκαλύπτονται ἐπιμελῶς
ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων. Κυβερνήσεων.

Μὲς ἀπεστάλη τὸ κάτωθι ἀφορολόγητον ποίημα.

**Βουλευτικὰ προγράμματα
καὶ γιὰ τὶς γούνες ράματα.**

«Ἐμφανιζόμενος κὲ γώ» γιὰ βουλευτῆς καὶ πάλι
«ἀντὶ νέου προγράμματος» γραμματικὴν θὰ βγάλω.
«Ἐν ἢ ἀν περιπτώσει δὲ» (*) στῶν ἐκλογῶν τὸ σάλο
τὴν πάθω πάλι, μὰ τὸ ναί, μ' ἀξίζει σερβιτσάκι.

Μυτιληναῖοι ἀδελφοί, τὰ μάτια σας ἀνοίξετε
τὴν ψῆφον σας τὴν ἱερὰν στὴν κάλπῃ, (**) σας νὰ ρίξετε,
καὶ βουλευτὴν νὰ βγάλετε τὸν ἐνδοξὸν ἐμένα
ποῦναί τὸ μάτι μου μισὸ κι' ἔχω λειψὰ τὰ φρένα.

Μὴ ρίξετε τὰ μάτια σας ἐπάνω σὲ μπουστάνι.
Ἐκείνον τώρα, φίλοι μου, τὸν περιβάλλει λήθη.
Ἐμένα νὰ ψηφίσετε, ποῦ εἶμαι νεῖδ φιντάνι,
καὶ εἰμ' ἀεροκέφαλος σὰν ἀδειο κολοκύθι.

Σὰν πατριώτης σκέφθηκα προγράμματα νὰ βγάλω
ἦγουν τούτέστι δηλαδὴ στὴν Πόλῃ τί θὰ κάνω,
κι' ὡς βουλευτῆς θάγωνισθῶ σὰν ἄγριο λειοντάρι
νὰ κάνω μέσα στὴ βουλῇ τὸν ἀνεμὸ κουδάρι.

Ὅταν τὴ νύχτα κάθομαι καὶ μόνος συλλογίζομαι
πῶς πεντακόσιες εἰν' αὐτές, σὰς βεβαιῶ, ζαλίζομαι
καὶ τραγουδᾷ ἢ τσέπη μου τὸν τέταρτο τὸν ἦχο,
κι' ὡς ἐραστὴς ἐμβρόντητος πρὸς ψῆφους ξεροδῆχω.

**Je vous aime j e vous adore
καὶ στὸν μῆνα Thermidor**

(*) Ἡ φράσις αὕτη εἶναι κλεμμένη ἀπὸ τὸν κ. Μπουστάνη. Ἐ-
κείνος εἶπε: «ἐν ἢ περιπτώσει καθ' ἣν» ἐδῶ λέγει «ἐν ἢ ἀν περι-
πτώσει». Τὴν παραλλάσει ἐπίτηδες ἵνα μὴ φαίνεται ἡ κλοπὴ.
(**) Τὸν κάλπῃ—τυπογραφικὸν λάθ'· ἀντὶ τὴν κάλπῃ.

θανά εἶμαι βουλευτῆς
pour l' honneur de ma patrie.

Ποῦς εἶδε γέρο σεβδαλή, καρδιῶν ποῦς εἶδε κλέφτη
νὰ τρέχῃ ψήφους νὰ ζητᾷ σὰ νὰ τοῦ βάλαν νέφτι;

Je vous aime j e vous adore

κ τ λ.

Μυτιληναῖοι ἀδελφοί, τὰ μάτια σας ἀνοίξετε.
τὴν ψῆφον σας τὴν ἱερὰν στὴν κάλπῃ μου νὰ ρίξετε.
καὶ βουλευτὴν νὰ βγάλετε ἐμένα τὸν Κουτάφη
ποῦ γιὰ τοὺς μπάλους χάνομαι καθὼς καὶ γιὰ χρυσάφι.

Εἶπε, καὶ καβαλίτσεψε φωριάρικο μουλάρι
καὶ μ' ἕνα σφρίγγος Δὸν Ζουὰν τραβᾷ γιὰ τὸ Πλωμάρι,
καὶ κάποιος ἀνεκραύγασε **con una grande voce:**
Βρὲ ποῦς σὲ καβαλίτσεψε τὰ βέργα δὲ σὲ δῶτος;

Ο ΚΤΡΙΟΣ ΕΞΥΠΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ κ. Ἐξυπνόπουλος ἦτο ἕνας κεντὸς καὶ χονδρὸς ἀ-
σχημάνθρωπος. Ἡ κ. Ἐξυπνοπούλου ἦτο μὲ ἀφροπλα-
σμένη χαριεστάτη γυναικούλα.

Ὁ κ. Ἐξυπνόπουλος δὲ τὰ ἤξευρε, δὲν ἐγνώριζε μὲ-
ποῖος γαλονάτος, αὐτουργίνα δὲ ἢ κ. Ἐξυπνοπούλου.
Αὐτὸ εἶνε τὸ προσέμιον.

Εἰσερχόμεθα τώρα εἰς τὸ κύριον θέμα
Ὁ κ. Ἐξυπνόπουλος ἔπρεπε νὰ κάμῃ ἕνα ταξιδάκι τρι-
ῶν ἡμερῶν διὰ λόγους εἰσοδήτου. Πῆρε τὴ θάλιτσα τοῦ
φίλῃου τῆ γυναῖκα του καὶ μῆκε στὸ βαπόρι.

Θὰ ἦτο πλεονασμὸς ὀχληρότατος νὰ σὰς πῶ δτι ἡ πρῶ-
τη δουλειὰ τῆς κ. Ἐξυπνοπούλου ἦτο ν' ἀνοιξῇ τὴν θύραν
καὶ τὰς ἀγκάλας τῆς εἰς τὸν γαλονάτην θὰ νὰ κάμουν με-
λέτης ἐπὶ τῆς ἰδιαιτέρας ἰδιότητος τοῦ κ. Ἐξυπνοπούλου.

- Ἐί τί!... ἡ πόρτα χτυπᾷ.
- Χαθῆκαμε....
- Γρήγορα στὸ ντουλάπι....

Ποῦς ἦτο λοιπὸν ἦτο ὁ εὐτυχὴς σύζυγος, τὸν ὅποιον
ἕνα τηλεγράφημα τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ ἐπανεφέρεν εἰς
τὴν ἐστίαν του.

Ἐνηγκαλίσθη τὴν γυναῖκα του καὶ ἐπλάγιασε.
Ὁ γαλονάτος ὁμοῦς ἦτο εἰς τὸ ντουλάπι. Ἡ κ. Ἐξυπνο-
πούλου ἔσπασε τὸ κεφάλι τῆς νὰ εὖρη τρόπον νὰ τὸν φου-
γάτση. Πῆτε μου, παρακαλῶ, κάθε ἄλλη κυρία τί θὰ ἔ-
καμνε εἰς τὴν θέσιν τῆς;

- Ἴου! Ἴ... Ἄαχα!... Ὠωωωωχ.....
- Τί ἔχεις, ἀγάπη μου;
- Ἐνας πόνος.... Ἄαχ!....
- Πάγω νὰ φωνάξω γιατρό.
- Εἶρω κ' ἐγώ.... Ἄαχα!....
- Πρέπει νὰ πάγω.
- Ὅχι, ὄχι γιατρό.... τοῦλάχιστον τὸ φαρμακοποιό....

Ὁ κ. Ἐξυπνόπουλος ἔβαλε βίαια τὸ παντελόνι καὶ
τὸ σακάκι τὸν καὶ βγήκε.

Ὁ φαρμακοποιός, ἀκούσας τὴν πρόσκλησιν, ντύθηκε καὶ
ἀνοίξε τὴν πόρτα.

— Γρήγορα, καύματα, και ίπικος πόνος τή γυναίκα μου.
Ο φαρμακοποιός τόν έκβραζε σιωπηλώς από κεφαλής μέγαι ποδάρι.

— Εσκέπηθ' όλίγας στιγμάς και είπε.
— Δέν είναι ανάγκη νά έλθω. Εύρω τόν πόνο της. Στάσου νά σέ δώσω ένα χιατρικό.

— Έβαλε σ' ένα μπουκάλι... φάρό, τό άρωμάτισε με μιá σαγόνια μέντας και τό έδωκε εις τόν κ. Έξυπνόπουλον καταμετρών αυτόν με δλέμμα περιεργον και ύπολανθάνον μαιδιάμα.

— Μά γιατί με βλέπεις έτσι, άδελφέ;
— Βλέπω τά γαλόνια σου. Μήπως κάμεις τήν έπιστρά τρουσί σου;

Ο κ. Έξυπνόπουλος έρριξε μιá τεταραγμένη ματιά στή ρούχα του.

Τά μάτια του θόλωσαν, έπεσε τό μπουκάλι από τά χέρια του, και μιá βοή γέμισε ταυτιά του, μιá βοή άποτελουμένη από μερικά μοχθηρά γράμματα του άλφαβήτου, βαλμένα κατά τήν έξής τάξιν.

— Κάπα,..... Έφίλον,..... Ρώ... κτλ.

Αυτό ήτο τό θέμα.
Ο έπίλογος είναι ότι τήν ιδιαίτεράν ιδιότητα του κ. Έξυπνοπούλου, τήν γνωστήν εις όλον τόν κόσμον, τήν έμαθε τώρα ένα πρόσωπον επί πλέον ο κ. Έξυπνόπουλος.

Ηλις Δαμασαβαχθανής

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΜΥΘΟΙ

(Κατά τό άρχαίον)

Η Έλλη θά έπέβαινε του άτμπλοίου κατά τήν δρισηείσαν ήμέραν. Τήν δρισηείσαν ήμέραν... μένε εις τό άτμπλοίον. Τόσον πολύ περίεμενε, ώστε τό άτμπλοίον άνεχώρησε και τόν μετέφερε μόνον εις τήν Σμύρνην.

Γνώπτουσε τότε ότι δέν ήγαπάτο και ότι ή Έλλη, μη έλθοσα, του έρριξε πόντον ότι δέν πρέπει νά έλπίζη. Διά τούτο ο Φοίξος μετά τήν επάνοδον από τό ταξίδι του ήκούσθη λέγων: «Έπέρασα, φίλοι μου, τόν Έλλησποντον».

Αλλά τήν έπισύσαν ο Φοίξος παρηγορήθη μαθών ότι ή Έλλη άνεχώρησε μόνη με άλλο πλοίον, άφεύ έμοίρασε εις πολλούς τή χυλόπηττα. Οι μνηστήρες συνήχθησαν σιωπηλοί υπό τά παράθυρα τής άποκτάσης όπτασίας ξερογλυφόμενοι ήρωϊκώς. Αίφνης είδον εις τήν θύραν κρεμάμενον τό χρυσόμμαλον... κέρασι και τραπέντις εις άτακτον φυγήν, έκλεισθησαν έκαστος εις τό άχαύρι του.

Ο Έρδδοτος

ΠΑΡΓΑΡΙΤΑΡΑΚΙΑ

Έργαστάσιον Έποδυμάτων
Τά όπηά κατασκευάσται δεά τόν χερόν.
«Η τρης πέδες»

Επιγραφή από τήν άγοράν μας

Γραφείσα από ένα δάσκαλον.

Έστιατόριον

«Η κοινή γνώμη»

Ο Ρακοσυλλέκτης

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ κ. Ν. ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κυκλοφορεί υπό έχεμύθειαν ή είδησις ότι κάποιος άριστοκράτης ιδών τάς καλλιτεχνικάς μικρογραφίας του παστελίστα μας κ. Ραφτοπούλου, έκίνησε τούς ώμους περιφρονητικώς και άπήλλθε δυσανασχετών διά τόν κόπον τής έπισκέψεως.

Συμβουλευόμεν τόν κ. Ραφτόπουλον νά λαμβάνη άλλοτε τήν πρόνοιαν όπως παρουσιάζη εις τάς εκθέσεις του και χοιρινές μπριζόλες ψημένες στό πιάτο προς ίκανοποίησιν του γούστου όμοίων λεπτεπιλέπτων έρασιτεχνών!

Ο ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ

Πόθεν προήλθε

Πελάτης. Θέλω μιάν προσωπογραφίαν μου παστέλ.

Ο κ. Ραφτ. Εις τάς διαταγάς σας.

Πελάτης. Τί θά με κοστίση;

Ο κ. Ραφτ. Έκατόν φράγκα εις ήμισον μέγεθος.

Πελάτης. Τί έκανε λέει; Μά, εύλογημένα άνθρωπε, με 20 γρόσια αγοράζω δύο κέντρα τής Γενοβέφας χρωματιστά. (Μεσοκλείνοντας τό μάτι). Τί λες για καμμιά δωδεκαριά γρόσια;.....

Ο κ. Ραφτόπουλος δέν έπρόφθασε νάπαντήση, διότι ο πελάτης ως νά μετενόησε για τήν τιμή που έδωκε, ειπε άμέσως.

— Άντε, μιλούμε παρά ύστερα. Έχω τώρα κομμάτι δουλειά.

... έπαιρόντως, εν ώ φοβερός σεισμός συνεκλόνησε τό έδαφος.

Ολοι στον Κινηματογράφων.

Ταινίες νέες που τέρπουν, διδάσκουν και συναρπάζουν.

Στον Κινηματογράφων όλοι

ΜΑΡΚ

ΟΝΕΙΟΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

ΚΩΝΗΠΟΛΙΣ

Μετά διαμονήν όλίγων ήμερών, άνεχώρησε διά Μυτιλήνην ο καπετάν Φασαρίας. Ως γνωστόν ειχεν έλθη ένταύθα incognito, ένθα τόν ύπεδέχθη ο ένδοξότατος θυρωρός του δουλευτηρίου, μεθ' ου έδρασαν άλλοτε παρασηνιακώς και ο τέταρτος εξαδελφος του παραμαγείρου του Πρωθυπουργού μετά του άξιολόμου κουμπάρου του. Σκοπός του καπετάν Φασαρία ήτο νά προμηθευθή νέας συστάσεις, πιστοποιούσας τήν ιδιότητά του ως ένδικου άνδρός, και άποδεικνυσούσας τήν ικανότητά του, τήν όποιαν και καλά οφ πατριώται του έπιμένον νά παραγνωρίζουν.

Ο «Μυτιληνίδς» πωλείται εις τό Καπνοπωλείον Γ Καλογεροπούλου (Άγορά, έναντι Δέσσης Προόδου) ως και εις τό Νέον Καπνοπωλείον Βασιλ. Παντελή, άνέναντι των Ίχθυοπωλείων.

ΠΑΝΒΛΑΚΕΙΑ

Ὁ ποιητής, διδάσκαλος καὶ ψάλτης κ. Παναγιώτ. Παυλάκης, ὃς οὐ εἶδε τὰς ἐλπίδας τοῦ περὶ τοῦ ἐν Ἀγιάσῳ διορισμοῦ τοῦ διαψευδομένου, ἐνεκὰ τοῦ παρακαίρου τῆς αἰτησίᾳς του, ἀπεράσισε νὰ συνεχίσῃ τὴν ποιητικὴν σταδιοδρομίαν του, μᾶς ἀπέστειλε δὲ τὸ ἐξῆς ποίημα.

-III-

Ἡ γάτα πρὸς τὸ τέκνον αὐτῆς (γατάκι)

Τεκνάκι μου ὦ γατάκι,
ἀκουσά με ὀλιγάκι,
Ὁ νοῦς καὶ τὰ μυαλά σου,
οἱ ὁδηγοὶν εἰς τὰ κακά σου. (Θελήματα)
Στ' ὁσπίτι ποῦ βρισκόμεθα,
δὲν πρέπει νὰ νοιωνώμεθα.
Ἄλλῳς τε εὐὸ κ' ἐγὼ
φᾶμε χίλιες παρὰ δύο.

Π. Παυλίδης

-III-

Σχόλια

Ἄν καὶ φαίνεται ἀπλῆ ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ἔννοια τοῦ ποίηματος, ἐν τούτοις βαθύτερα μελέτη αὐτοῦ ἀποκαλύπτει ἰδέας ὑψηλὰς καὶ ἐξάγει φιλοσοφικὰ συμπεράσματα.

Εἰς τὸν δ. στίχον λ. χ. δὲν πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ λέξις θελήματα, ὡς κειμένη ἐκτὸς τοῦ στίχου, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ὑπονοηθῇ, διότι ἐὰν δὲν ὑπονοηθῇ, ἡ ἰδέα ἐκχυδαίνεται διὰ τῆς διαφορευμένης σημασίας τῆς λέξεως κακά.

Τὸ γατάκι, λέγει, τὸ ὁδηγοῦν εἰς τὰ κακά του ὁ νοῦς καὶ τὰ μυαλά του. Ἄν δὲν συνέβαινε αὐτό, ἀφύκτως θὰ συνέβαινε τὸ ἐναντίον, δηλαδή ὁ νοῦς καὶ τὰ μυαλά του θὰ τὸ ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τὰ κακά του.

Ἡ γάτα ὁμῶς: Ἡ γάτα συνεχίζει τὰς συμβουλὰς πρὸς τὸ τεκνάκι αὐτῆς! «Στὸ σπίτι ποῦ βρισκόμεθα δὲν πρέπει νὰ νοιωνώμεθα». Ἐνοήσατε; Τώρα διὰ τοῦ αἰσθητηρίου θὰ ἐννοίωσαν τῆς γάτες, μητέρα καὶ κόρη, μᾶς φανερώνει ἡ διαπεραστική..... ἔννοια τῆς λέξεως κακά. (Θελήματα)

Ἐκ τοῦ ὅλου ποίηματος ἐξάγομεν ὅτι οἱ γάτες-μητέρα καὶ κόρη—ὑπεισηλθόντες ἐν ξένο σπίτι γὰρ νὰ κλέψουν τὸ τυρὶ μὲς ἀπ' τὸ ντουλάπι. Ἐκείνην τὴν στιγμήν ἤρθε στὸ γατάκι νὰ κάμῃ τὰ κακά του. (Θελήματα). Ἡ γάτα ἐνοήσασα τοῦτο, συμβουλεύει τὸ γατάκι νὰ ἔχει ἐγκράτειαν καὶ φρόνησιν γὰρ νὰ μὴν τῆς πιάσουν στὰ πράττα καὶ φᾶνε «χίλιες παρὰ δύο».

«Ἄλλῳς τε εὐὸ κ' ἐγὼ φᾶμε χίλιες παρὰ δύο». Πρὸ τῆς λέξεως φᾶμε ταιριάζει ἢ τὸ θὰ ἢ το νὰ ἢ τὸ ἄς. Διαλλέξτε καὶ βαλετε· τυραννίστε λιγάκι τὸ

νοῦ καὶ τὰ μυαλά σας καὶ δεύετε τὴν κρίσιν σας. Κηρύττομεν διαγωνισμὸν ἀπαντήσεων. Αἱ ἀπαντήσεις νὰ στέλλωνται πρὸς τὸν κ. Γκουλλᾶν Ἀγγλοπούλου.

Ὁ Πάνβλαξ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἡ ἀπολεσθεῖσα θαυματουργὸς Γκούλειος Εἰκὼν ἔκαμε ποδοσφαιρικὰ καὶ ἐγκατεστάθη ἀνέντως σὲ κάποιον σπίτι στὴ Βαρυιά, πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ ἰδιοκίτου ἢ τῆς ἰδιοκτηρίας, ἀδιάφορον. Τὸ περιεργότερον εἶνε ὅτι ἐνῶ προηγουμένως ἦτο Παναγία, ἐφύτρωσαν τώρα εἰς τὸ πρόσωπόν της μουσικάκια, καὶ μετεβαπίσθη Ἁγίος Δημήτριος. Ἄπειρα θαύματα, ὡς λέγουν, κάμνει ὁ Ἁγ. Δημήτριος, πρὸς τὸν ὁμοῖον προστρέχουν ὄχι μόνον οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου, ἀλλὰ καὶ πλῆθος πολὺ ἀπὸ τὰ τέσσαρα πέρατα τῆς νήσου.

Θὰ ἐξετάσωμεν τὸ πρᾶγμα.

Ὁ Ρέποριερ

Ὀλλγὴ Ἱατρικὴ.

— Πότε λοιπὸν σκοπεύεις γὰρ τὸ ταξεῖδι ποῦ μοῦ λέγεις;

— Ἄ, φίλε μου, μετέβαλα ἀπόφασιν.

— Μπᾶ! Καὶ ὁμῶς ἓνα ταξεῖδάκι θὰ ὠφελοῦσε πολὺ στὴ στομαχικὴ σου κατάστασιν.

— Ἀκριβῶς γὰρ τὴν ὑγείαν τοῦ στομάχου μου εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μείνω. Κάμνω θεραπεία.

— Πῶς, τί θεραπεία; Πές μου, νὰ χαρῆς, διότι δὲ μ' ὠφέλησαν τὰ γιαιτρικὰ ποῦ παίρνω τώρα τρεῖς χρόνια.

— Ἀπλούστατα φίλε μου. Τρώγω στὸ Ξενοδογεῖο τῆς ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες συνδρομηταὶ τοῦ «Μυτιληγεοῦ» νὰ μᾶς ευκολύνουν.

ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΕΥΣΤΡΑΦΕΙΟΥ ΓΟΥΛΙΔΟΥ
(Ἀγορά, πλαγίως Χρυσόχοιλου Ὁμῆρ Ἐφέντη)

Ἰπεύθυνος, Θ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

Τύποις Σάλπιγγος